

متن پرسش

با سلام: من هر گاه در امری از خداوند می‌خواهم که هر چه برایم صلاح است در مسیرم قرار دهد، اگر در آن راه شکست بخورم و یا امکانات لازم فراهم نباشد خیلی سریع ناامید میشوم و دیگر آن راه را ادامه نمیدهم و یا انگیزه ام بسیار کم میشود و دلسرد میشوم و دیگر تلاش نمیکنم و با خود میگویم شاید صلاح نیست، این موضوع باعث شده که حتی دیگر انگیزه‌ی دعا کردن را هم نداشته باشم چون دائم فکر میکنم که شاید صلاح نباشد و یا از ته قلبم دعا نمیکنم و فقط درخواستم را به خدا میگویم ولی امیدی به اجابتش ندارم. این موضوع بسیاری از فعالیتهای مرا مختل کرده است. حتما شنیده اید که گفته میشود ادیسون هزار بار آزمایش‌هایش را انجام داد تا توانست برق را اختراع کند، اگر من ادیسون بودم و در همان ابتدای کار به خدا توکل میکردم و صلاح و مصلحتم را از خدا میخواستم با یکی دو بار آزمایش وقتی به شکست میرسیدم دیگر آزمایش را ادامه نمیدادم چون فکر میکردم که لابد صلاح نیست در نتیجه برق اختراع نمیشد. حال سوالی که دارم اینست که چگونه بر خدا توکل کنیم و یا بهتر بگویم چگونه صلاح و مصلحت خود را از خدا بخواهیم و در عین حال با تلاش و پشتکار امورمان را انجام داده و پیگیری کنیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که می‌دانید مکتب اسلام مکتب عقلانیت و معنویت است و لذا ما بر اساس عقل خود برنامه‌ریزی می‌کنیم و تا زمانی که عقل ما آن کار را تصدیق می‌کند نباید به عقل خود که حجت خدا در نزد ما است پشت کنیم. آری در دل کاری که داریم جلو می‌بریم از خدا می‌خواهیم عقل ما را منور گرداند تا به زیباترین شکل و عقلانی‌ترین نوع کار را ادامه دهیم. موفق باشید